

Výstava Brněnské návraty Bohumila Hrabala na MZŠ Kamenáčky - její zúročení v ročníkovém projektu 9. a 8. tříd

Dva měsíce bylo možno zhlédnout výstavu Brněnské návraty Bohumila Hrabala na MZŠ Kamenáčky převezenu přímo z Památníku národního písemnictví v Rajhradě. Výstava byla průřezem života a díla židenického rodáka a slavného svérázného spisovatele zachyceného v textech, pěkných dobových fotografiích blízkých osob Hrabala, a také prostředím, kde jako dítě vyrůstal. Údaje ze života jsou zkrášleny citáty samotného autora, zvláštními a zajímavými – někdy i šťavnatými - jako byl on sám.

Deváťáci a osmáci naší školy využili této příležitosti k vypracování ročníkového projektu na téma inspirovaného a motivujícího uvedenou výstavou.

Na počátku práce byli žáci seznámeni s programem a jednotlivými úkoly projektu. Společně si následně děti prohlédly důkladně všechny panely výstavy i s jejími detaily s využitím poznámek a tvorbou vlastních fotografií. Každá skupina měla za úkol zpracovat písemně jedno téma ze života a tvorby Bohumila Hrabala od útlého dětství. To prožíval v nejbližší rodině v malém židenickém domku na Balbínově ulici nedaleko hřbitova, snad nejvíce s velmi milou a hodnou babičkou, která ho ovlivnila svými názory na život velmi silně: „Pamatuji si, jak mne babička brávala s sebou na vinohrady do slunce, posadila mne vždycky do trávy a sama okopávala grackou brambory, jablůška, fazulku, hrál jsem si s kvě-

tinami, babička, když slunce se pohnulo, šla ke mně a odnesla mě kousek dál, do trávy na plné slunce, tak mě několikrát odnesla, protože na vinohradě byly stromy.“ (B. Hrabal)

Žáci dále pracovali na tématu školních let B. Hrabala. Nebyl zdaleka dobrým žákem, špatně prospíval, jeho bohémský a vzdělaný strýc však vyžadoval, aby chlapec studoval na gymnáziu. Skutečně nakonec, i když s velkými nedostatky, podařilo, mladík odmaturoval, a dokonce studoval na vysoké škole a stal se právníkem, zaměstnání měl však ve skutečnosti zcela jiná. Rozbor tohoto období bylo náplní práce další skupiny žáků. Literární úspěchy, způsob tvorby a všechny působící vlivy na autora, jeho tvůrčí

úspěchy a ocenění zpracovávala další skupina dětí. Kdo by neznal alespoň filmově zpracované knihy B. Hrabala *Ostře sledované vlaky*, *Skřivánci na niti*, *Postřižiny*, *Slavnosti sněženek*, *Andělské oči*, *Obsluhoval jsem anglického krále* atd.? Poslední etapa života – jeho samotářský styl, vzpomínky, pomyslné, ale i občasně skutečné návraty do Židenice - to bylo poslední téma prací našich osmáků a deváťáků.

Brno nezapomíná, naopak vzpomíná na Bohumila Hrabala: v roce 2004 schválilo název Hrabalovy ulice v Brně - Židenicích. V březnu 2004 byl u příležitosti nedožitých devadesátých narozenin B. Hrabala mu byl na horním konci Balbínovy ulice odhalen pomníček. V listopadu 2004 byla na rodném domě Hrabala odhalena pamětní deska, jejíž autorka Martina Hejmalová svým pojetím návrhu respektovala slova Bohumila Hrabala: *„Já žádnou pamětní desku nechci, a když, tak jen ve výšce, kam čůrají psi.“*

Po zpracování literárních úkolů – hlavní části dílek dětí - následovalo výtvarné dokreslení prací pomocí vytvořených nebo získaných zajímavých fotografií, kreseb a osobitého písma. Děti se nejen seznámily touto formou docela podrobně s životem a dílem slavného rodáka ze Židenic, ale s pomocí vyučující se snažily pochopit více myšlenky, pocity, prožitky a spisovatelovo nitro, a tím mu i porozumět.

Mgr. Ivana Gajdošová